

OLIMPISME

TJERK VAN DER MEULEN

Mounir Zok

DIRECTOR DE TECNOLOGIA I INNOVACIÓ DEL COMITÈ OLÍMPIC DELS ESTATS UNITS

“La tecnologia s’ha d’humanitzar i adaptar-se a l’atleta”

NEREIDA CARRILLO
TARRAGONA

Darrere l’èxit dels Estats Units als Jocs de Rio –121 medalles, 17 més que a Londres– hi ha un nom, Mounir Zok, i molta tecnologia: ulleres intel·ligents, sensors, aplicacions mòbils, algorismes... El director de tecnologia i innovació del comitè olímpic dels EUA ha passat per Tarragona per interessar-se per la recerca del laboratori de nanosensors de la URV i per explicar com innovar en el treball esportiu. Per exemple, els boxejadors nord-americans s’exerciten amb sensors als canells perquè el seu entrenador sàpiga en temps real la potència i freqüència dels cops. Al ciclisme de pista, mesuren amb sensors les pulsacions, la velocitat, la potència o el clima i els esportistes duen ulleres intel·ligents per rebre missatges gràfics del seu instructor.

Com els ha ajudat la tecnologia a guanyar les 121 medalles dels Jocs de Rio?
No és fàcil fer un salt de 17 medalles sense innovació i sense adoptar noves filosofies de treball. El 2012 ens vam adonar que amb els atletes, els entrenadors, les instal·lacions i la ciència ja no podíem avançar gaire més, però que amb la tecnologia i la innovació podem trobar noves filosofies de treball. I hi hem apostat fort. Des del 2012 les hem integrat en el dia a dia de molts atletes i molts esports.

Com ha de ser la tecnologia aplicada a l’esport?
Per tenir èxit amb els atletes d’elit, la tecnologia ha de ser humanitzada, adaptar-se a l’atleta i donar una respos-

ta en temps real. En primer lloc, la tecnologia ha de tenir en compte la persona que la farà servir. Veiem molts exemples al mercat de tecnologies pensats en funció del que la tecnologia pot fer, no en funció de la persona que la utilitzarà i que ha de viure, treballar o prendre decisions millors gràcies al seu ús. En segon lloc, s’ha d’adaptar a l’esportista, i no l’esportista a la tecnologia. Hem vist molts fracassos –nosaltres també hem fracassat en el passat– perquè sempre hem pensat que la tecnologia és un element afegit i que l’atleta ha d’adaptar-s’hi. Necessitem una tecnologia que sigui invisible, lleugera, flexible i sense fils, perquè l’últim que volem és mesurar un rendiment modificat. I finalment, ha de donar un *feedback* immediat. Un atleta d’elit només et donarà 12 segons perquè li expliquis per què ha d’utilitzar una tecnologia.

Quines dades busquen?

Uf! De tot. Més que dades, crec que fem un treball molt important perquè els nostres entrenadors i atletes s’esforcin per definir el problema que volen resoldre. La tecnologia i la innovació que fem servir van sempre en funció de les necessitats. La inspiració ve d’una frase que va dir Einstein: “Si jo tingués una hora per resoldre un problema vital, passaria els primers 55 minuts identificant el problema i els 5 minuts restants trobant la solució”. Aquesta és també la nostra filosofia de treball.

Per a què fan servir les dades?

Volem que millorin els entrenaments i l’aprenentatge, que contribueixin a facilitar converses positives entre l’equip tècnic i els esportistes, i que mantinguin els nostres atletes sans. A més de fer ser-

vir les dades en temps real, les tenim emmagatzemades i desenvolupem moltíssims projectes de col·laboració amb centres de recerca i universitats, que ens donen solucions a llarg termini. A curt termini, trobem solucions més bones amb *start-ups* o grans empreses.

Les dades motiven els atletes?

No. La motivació és part del seu ADN. Però sí que utilitzem les dades per crear un ambient de joc. Veiem que és més fàcil que adoptin una tecnologia si poden jugar-hi.

En què s’inspiren?

En els camps militar, agrícola, mèdic, del motor i de l’aviació. Treballem amb moltes empreses d’aquests camps. El que no fem és fer servir un producte ja existent, perquè no creiem que puguem treure’n profit. Ens estem posicionant per tenir converses amb les empreses que estan decidint el futur del planeta abans que prenguin decisions. Volem ser part d’aquesta conversa. També he de dir que el Comitè Olímpic no du a terme cap tipus de desenvolupament. Va ser un canvi radical que vam fer el 2012. En comptes de fer desenvolupament, fem aliances amb empreses que estan fent aquesta feina. En aquests quatre anys hem vist que els nostres temps de reacció són molt més ràpids, que aconseguim empoderar els nostres entrenadors i atletes amb instruments tecnològics molt avançats i que el nostre impacte s’ha estès a totes les federacions olímpiques i paralímpiques.

És car incloure la tecnologia en l’esport?
Si tens recursos per comprar un mòbil, tens tot el que necessites. Avui la tecnologia és molt accessible. ■